

Din fortid er glemt

P
ERSONERNE:

Anna
BODIL KJER

Robert
EBBE RODE

Poul
GUNNAR LAURING

Lægen
IB SCHØNBERG

samt

Preben Lerdorff-Rye

Endvidere medvirker:

Else Jarlbak
Preben Mahrt
Victor Cornelius
Kai Wilton
Valsø Holm
Einar Juhl
Arne Westermann
m. fl.

A/S PALLADIUM
præsenterer

Din fortid er glemt

Manuskript og iscenesættelse:
Charles Tharnæs

Musik:
Emil Reesen

Fotografi:
Einar Olsen

Tone:
Erik Rasmussen
Dekorationer:
Erik Aaes

Klipning:
Edith Schlüssel

Kopi:
Johan Ankerstjerne A/S
Udlejning:
**A/S Film-Centralen-
Palladium**

H A N D L I N G E N

En ung, nyligt gift forfatter, som vi kun lærer at kende som *Poul*, vender hjem fra udlandet med sin søde, unge kone, som han har truffet i Sydfrankrig. Efter en kæde af lykkelige hvedebrødsdage glæder han sig nu til at gå i gang med et nyt arbejde, men han mangler ideen til den film, som det er hans agt at skrive, og i den anledning op søger han en god ven i håb om, at han på grundlag af sin erfaring som praktiserende læge kan hjæl-

pe ham med et emne. Lægen får et par dage til at tænke sig om, og efter at have gennemgået sine journaler, fortæller han — naturligvis uden at nævne navne — sin ven denne historie om en kvindeskæbne:

For en syv-otte år siden gik han efter konsultationstidens ophør ud i sit venteværelse for at låse døren. Til sin overraskelse fandt han en ung kvinde

liggende besvimet på gulvet, han fik hende bragt til bevidsthed og hjalp hende ind i sin stue, hvor han foretog en undersøgelse. Det gik hurtigt op for ham, at den unge kvinde, Anna, ikke alene var fysisk syg, men at hun simpelthen var et menneske, som mod sin vilje var kommet i kontakt med den mere brutale side af tilværelsen, personificeret i en rå og hensynsløs slubbert, Robert, der gradvis havde trukket hende nedad og nu uden udnyttede hende.

Han forsøgte at råde hende både som læge og som menneske, men det stod ham allerede efter denne

første samtale klart, at Anna var svær at hjælpe, fordi hun betingelsesløst havde underkastet sig den mand, som torterede hende og dag for dag gjorde hele hendes tilværelse mere og mere uudholdelig. Men som læge ville han ikke uden videre give op. Han opsøgte hende og gentog sit forsøg på at overtale hende til at forandre sit nedværdigende liv, men da Robert uforvarende indfandt sig, udspillede der sig scener, som råt afslørede, at han stod aldeles magteslös og kun havde den udvej at trække sig tilbage.

En tidlig forårsaften skulle hans vej dog påny krydse Anna's. Han var tilfældigt søgt ind i en lille vinstue for at drikke sig en whisky, da han bag i lokalet så fire temmelig højrstede og beru-

sede yngre mænd sidde og spille terninger, mens en ung kvinde i deres selskab træt og desillusioneret så til. Han genkendte kvinden som Anna og den ene af mændene som hendes „ven“ Robert. Pludselig blev der oprør i det lille selskab. Bistået af Anna forsøgte Robert at spille falsk, men en af spillerne opdagede ham, og det kom til et så voldsomt slagsmål mellem de to mænd, at Robert tilsidst styr-

tede bagover gennem den åbne kafédør og blev liggende udstrakt på fortovet, livløs. Man fik ham hurtigt båret ind i lokallet, hvor lægen kun kunne konstatere, at døden var indtrådt. Anna blev ude af sig selv, da det gik op for hende, at hun havde mistet den mand, som — endda mod hendes egen vilje — havde behersket hendes tilværelse, og det trøstede hende ikke, at lægen betroede hende, at hun nu endelig var fri og kunne se en ny fremtid i møde og ikke længere behøvede hans hjælp ...

Da Poul har hørt sin vens beretning til ende, er han ikke i tvivl om, at her er netop den idé, han har søgt, men han forbeholder sig dog at give historien en *happy end* for at tilfredsstille det store publikum. Lægen er ikke enig med ham, hans erfaring har oftest været den sorgelige, at en kvinde, der først er gledet ned ad skråplanet, kun sjeldent

formår at redde sig opad igen — men Poul står fast ved sit, og da manuskriptet kort tid efter foreligger færdigt fra hans hånd, er den unge kvinde i hans version sluppet lykkeligt gennem skærsliden og har fundet en mand, som gør hende til sin hustru og storsindet erklærer: Elskede, din fortid er glemt!

Manskriptet bliver antaget af en filmproducent, og Poul fortæller begejstret sin unge kone om sit held. Men hans begejstring forvandles til forbirrelse og dyb forerettelse, da hun røber for ham, med hylique følelser hun har læst Anna's historie — og de to mennesker oplever nu en konflikt og et opgør, der bliver bestemmende for deres fremtidige tilværelse.

2

PALLADIUM
film